

## 4<sup>de</sup> zondag van de advent

Mt. 1, 18-24

Het gebeurt maar eens in de drie jaar dat het Evangelie van vandaag met Sint Jozef in de hoofdrol op zondag gelezen wordt. Reden temeer om de focus eens op die “vergeten heilige” te leggen. Want we kennen allemaal wel min of meer het Evangelie van de boodschap van de engel aan Maria, maar we zouden bijna vergeten dat Sint Jozef ook bezoek gekregen heeft van een engel. Zoals God een beroep doet op Maria om moeder van zijn Zoon te worden, zo doet God een beroep op Sint Jozef om te zorgen voor de zogenaamde davidische afkomst van Jezus. De Messias moest immers uit het geslacht van David komen volgens de profeten. Het is dan ook niet voor niets dat Sint Jozef in het Evangelie van net aangesproken wordt als “zoon van David”.

Een eerste opvallend gegeven als het gaat over Sint Jozef is dat nergens in het Evangelie ook maar één woord van hem bewaard gebleven is. Zelfs wanneer Jezus op 12-jarige leeftijd zijn ouders de schrik op het lijf jaagt door achter te blijven in Jeruzalem, krijgen we geen woord uit Sint Jozefs mond te horen. Het is Maria die, mede in zijn naam, Jezus daarop aanspreekt: “Denk toch eens met wat een pijn uw vader en ik naar u hebben gezocht”. Sint Jozef schijnt geen man van woorden geweest te zijn, maar eerder van stille daden. Dat zegt ook het Evangelie van vandaag: “Omdat hij Maria niet in opspraak wilde brengen, dacht hij erover *in stilte* van haar te scheiden. Een bekend Vlaams lied noemt hem ook “nederig stille timmerman”.

Een tweede opmerkelijk feit is dat bijna ieder handelen van Sint Jozef begint met een engel die hem in een droom verschijnt. De eerste keer is in het Evangelie van vandaag. Maar na het bezoek van de wijzen gebeurt het opnieuw: “Sta op, neem het kind en zijn moeder en vlucht naar Egypte”. Een derde keer is na de dood van Herodes: “Sta op, neem het kind en zijn moeder en trek naar het land Israël”. En een vierde keer tenslotte wordt hem aangezegd niet naar Juda, maar naar Galilea te gaan.

Voor Bijbelvaste mensen en voor de joden al helemaal kan het niet anders dan herinneringen oproepen aan zijn beroemde naamgenoot uit een ver verleden: Jozef, de zoon van Jacob, die door zijn broers “de grote dromer” werd genoemd. Wat ook opvalt is dat Sint Jozef iedere keer zonder te dralen ingaat op wat van hem gevraagd wordt. Geen vraag om uitleg of nadere precisering, geen protest of gemor. Al spreekt Sint Jozef niet, luisteren naar wat hem van Godswege wordt meegedeeld doet hij des te beter. En luisteren dan in de dubbele zin: het horen en er ook aan gehoorzamen.

De zwijgzaamheid van Sint Jozef, gecombineerd met zijn luisterbereidheid en gehoorzaamheid hebben er misschien voor gezorgd dat hij dikwijls een beetje als een achtergrondfiguur, een figurant gezien wordt. Ten onrechte. Zowel in de maatschappij als in de parochies en werkgroepen doen we misschien wel te vaak alsof ons heil gelegen is in oeverloos gebabbel en eindeloos discussiëren,

waardoor er uiteindelijk niets gebeurt. Alleen al daarom is het goed om af en toe Sint Jozef eens wat meer naar voren te halen: we kunnen soms veel van hem leren als het gaat over bescheidenheid, luisteren en handelen. Hij is per slot van rekening niet voor niets patroonheilige van de universele Kerk. Amen.

*Johan Goris, pastoor*